

som Den Europæiske Union i enstemmighed måtte beslutte at anmode WEU om at gennemføre.

4. I erklæringen om WEU's forbindelser med NATO hedder det, at »Formålet er at udvikle WEU som et middel til at styrke den europæiske søjle i Den Atlantiske Alliance«. WEU-landene erklærer sig på denne baggrund rede til at udvikle det nære samarbejde mellem WEU og NATO og til at styrke WEU-medlemsstaternes rolle og ansvar i samt bidrag til Alliancen. Det understreges, at dette skal ske på grundlag af den nødvendige »gennemsigtighed og komplementaritet« mellem den europæiske sikkerheds- og forsvarsdimension, der er under dannelse, og Alliancen. WEU-landene erklærer endvidere at ville handle i overensstemmelse med de holdninger, der vedtages af NATO.

Det fremgår af erklæringen, at WEU-landene vil intensivere bestræbelserne på at koordinere deres holdninger forud for møder i NATO. Samtidig understreges det, at NATO »fortsat vil være det centrale forum for konsultationer mellem dennes (Alliancens) medlemmer og centrum for de politiske beslutninger af betydning for sikkerheds- og forsvarsforpligtelserne for de allierede under den nordatlantiske traktat«. Også i forhold til NATO vil WEU koordinere sine mødedatoer og -steder, og der vil blive etableret et nært samarbejde mellem generalsekretariatene for WEU og NATO.

5. WEU-landene har i en erklæring, der blev vedtaget i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Maastricht i december 1991, opfordret stater, der er medlemmer af Den Europæiske Union, til enten at blive medlemmer af WEU eller få observatørstatus. Samtidig opfordres europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlem af EF, til at få associeret medlemskab af WEU.

WEU-landene udtrykker i erklæringen forventning om, at traktater og aftaler, der svarer til ovennævnte forslag, vil blive indgået inden den 31. december 1992.

6. Traktaten om Den Europæiske Unions artikel J.4, stk. 6, åbner mulighed for en revision af artikel J.4: »For at fremme denne traktats mål og under hensyn til 1998-fristen i forbindelse med artikel 12 i Bruxellestraktaten kan nærværende artikels bestemmelser revideres som fastsat i artikel N, stk. 2, på grundlag af en rapport, som Rådet skal forelægge Det Europæiske Råd i 1996, og som skal omfatte en evaluering af de fremskridt og erfaringer, der er gjort indtil da«.

Denne revisionsklausul skal bl.a. behandles på en ny regeringskonference i 1996, jf. artikel N, stk. 2: »Der indkaldes til en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i 1996 med henblik på at gennemgå de bestemmelser i denne traktat, for hvilke der er fastsat bestemmelse om revision, i overensstemmelse med målene i artikel A og B«.